

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1216972/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים
לפני כבוד הדיינים:
הרב אברהם שינדלר

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד טל איטקין)
נגד
המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד עמוס צדיקה)

הנדון: היתר פרסום פסקי דין – תנאיו וסייגיו, עקרונות ויישום

החלטה

לפנינו בקשת בא כוח המערערת כי בית הדין יתיר את פרסום פסק הדין שניתן בעניינם של הצדדים.

עקרונות

נבהיר: בית הדין נוהג, גם ללא בקשות מיוחדות, להתיר את פרסומם של פסקי דין שיש בהם, לדעת בית הדין, עניין לציבור. כזה הוא גם פסק דין זה, ומשום כך גם אין אנו מבקשים תגובה לבקשה זו, שכן לא בשל הבקשה אנו מתירים את הפרסום אלא בשל שיקוליו של בית הדין ומדיניותו הכללית.

מכל מקום היתר פרסום כזה נעשה על דרך הכלל בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים. על דרך כלל נעשה הפרסום תחילה באמצעות הנהלת בתי הדין הרבניים, ולאחר שזו מפרסמת את פסק הדין בהשמטת הפרטים כאמור – יכול כל גורם מעוניין לפרסם אותו באותה דרך. משאכן מבוקש היתר פרסום זה על ידי צד מעוניין מצריך הדבר לחדד את הדברים ולהקפיד במשנה זהירות על מניעת פרסום שלא בדרך הראויה והשומרת על חסיונם של הצדדים.

יישום

ומן הכלל אל הפרט:

בהתאם למדיניות האמורה מתיר בית הדין את פרסום פסק הדין – וכן את פרסום החלטה זו עצמה – בדרך דלהלן:

א. בית הדין יעביר את פסק הדין להנהלת בתי הדין שתפרסם אותו לאחר עריכה הכוללת את השמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ב. הנהלת בתי הדין סוברנית לשקול השמטת פרטים נוספים שאומנם אינם 'פרטים מזהים' כמשמעותו הרגילה של מונח זה (שם ומספר תעודת זהות) אך עשויים לחשוף את זהותם של הצדדים בשל ייחודיותם ובשל יכולתו של המעוניין להצליב ביניהם ולהסיק במי מדובר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ג. לאחר פרסומו של פסק הדין בידי הנהלת בתי הדין רשאים יהיו גם גורמים אחרים – ובכללם הצדדים ובאי כוחם – לפרסם את פסק הדין בנוסח הערוך שיצא מתחת ידי הנהלת בתי הדין ושבו יושמטו הפרטים כאמור.

ניתן ביום ב' באלול התשע"ט (2.9.2019).

הרב אברהם שינדלר

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה